INSCRIPTIO APUD BOECKHIUM 2671 EMENDATA.

Memorabilis admodum est inscriptio, quam a Chandlero repertam et in Inscriptt. Antiq. I. p. 20 sq. editam repetiit Boeckhius in C. I. Tom. II. p. 460.

Post utriusque curas complura supersunt melius constituenda. Emendanda sunt nonnulla a Chandlero, ut apparet, vitiose descripta: emendanda sunt ab utroque inconsulto restituta et suppleta.

Non erat Chandlerus huic negotio satis idoneus, et Boeckhius aut festinans aut Graecitatis rationem et usum non satis accurate tenens quum Chandleri errores quosdam retinuit, tum ipse alios de suo invexit.

Quod Chandlerum imparem illi rei esse dico satis intelligi potest vel ex novissimis inscriptionis verbis, ubi quum sibi ΜΕΤΑΤΑΙΣΡΑ videre videretur suspicatus est *μετὰ ταῖς ῥά(βδοις)* esse supplendum. Quod non vidit in lapide ΜΕΤΑΤΑΙΕΡΑ, id est *μετὰ τὰ ἱερά*, scriptum esse ei condonari potest, sed quod commentus est *μετὰ ταῖς ῥάβδοις* tam absurdum est, ut nemini, qui haec studia attingat, condonari possit.

Reliquos eiusdem et Boeckhii errores ordine persequar. Psephisma est *τῶν Καλυμνίων* his verbis conceptum:

*Ἔδοξε τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ. γνώμα προςατᾶν. ἐπειδὴ ὁ δᾶμος ὁ Ἰασέων ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις εὔνους ὢν καὶ φίλος διατελεῖ τῷ δάμῳ τῷ Καλυμνίων καὶ νῦν πρεσβεύοντος τοῦ δάμου καὶ ἀξιοῦντος δόμεν ἄνδρας πέντε, οἵτινες παραγενόμενοι μάλιςα μὲν διαλυσεῦντι τοὺς * * * ερομένους τῶν πολιτᾶν, εἰ δὲ μή, κρινεῦντι διὰ ψάφου —*. In his Chandlerus supplevit *διαλυσεῦντι τοὺς (ἀντ)ερομένους τῶν πολιτᾶν*, idque Boeckhius probatum retinuit. Sed quid sibi vult, quaeso, aoristus *ἀντερέσθαι*, id est *ἀντερωτῆσαι*, in ea re? Tu supple *τοὺς (διαφ)ερομένους*, quod verbum quam sit appositum et necessarium tu ipse statim videbis.

Sequitur in Psephismate: *ἀπέςειλεν ἄνδρας καλοὺς κἀγαθοὺς οἳ παραγενόμενοι πᾶσαν* ΣΠΟΥΔΑΝΕΠΟΙΗΣΑΝΤΟΥΤΟΥΔΙΑ-

ΛΥΘΕΝΤΟΣ *τοὺς πολίτας τὰ ποθ' αὐτοὺς πολιτεύεσθαι μεθ' ὁμονοίας.*

Ostendimus in Variis Lectionibus perperam haec a Chandlero descripta et a Boeckhio servata esse. Res ipsa clamat hanc fuisse lapidis scripturam: *πᾶσαν σπουδὰν ἐποιήσαντο τοῦ διαλυθέντας τοὺς πολίτας τὰ ποθ' αὐτοὺς πολιτεύεσθαι μεθ' ὁμονοίας.*

Sequitur: *καὶ ἀπογραφεισᾶν δικᾶν εἰς τὸ δικαςηρίων πλεόνων ἢ διακοσιᾶν πεντήκοντα τὰς μὲν πλείςας διέλυσαν* * * * ΑΝΤΕΣ *τοὺς ἀντιδίκους, ὅπως μὴ διὰ ψάφου τῶν πραγμάτων κρινομένων εἰς πλέω ταραχὰν ὁ δᾶμος καθιςᾶται.*

In his supplevi *πλεόνων ἢ διακοσιᾶν* pro * * * ΟΝΩΝ * * * ΑΚΟΣΙΑΝ. Deinde rectissime restituit Boeckhius *τὰς μὲν πλείςας διέλυσαν* pro vitiosa Chandleri scriptura ΤΑΣΜΕΝΠΛΕΙΣΑΝΑΔΙΕΛΥΣΑΝ, unde iam Grammatici formam *πλεῖς* arripuerant scilicet, caecum ducem secuti. Sed perperam uterque lacunam sic explevit ut *διαλλάξαντες τοὺς ἀντιδίκους* reciperet. Tres aut quatuor literulae, non plures, perierunt. Genuinum est (ΠΕΙΣ)ΑΝΤΕΣ, *πείσαντες τοὺς ἀντιδίκους.*

Sequitur: *τινὰς δὲ καὶ διαίτασαν (διᾴτασαν) συμφερόντως ἀμφοτέροις τοῖς ἀντιδίκοις, δέκα δὲ δικᾶν εἰσαχθεισᾶν εἰς τὸ δικαςήριον ἔκριναν διὰ ψάφου κατά τε τὸ διάγραμμα τοῦ βασιλέως καὶ τοὺς νόμους ὄντες ἀνερίθευτοι* * * * ΟΚΕΙΝΔΗΛΟΜΕΝΟΙ.

Infelicissime in hoc vulnere curando versatus Boeckhius est, qui temere secando et urendo verba sic constituit: *ὄντες ἀνερίθευτοι τῷ τὸ κρῖναι ἑλομένῳ.* Difficile est haec sine risu adspicere. Exciderunt iterum quatuor literulae in hunc modum explendae: *ὄντες ἀνερίθευτοι* (ΚΑΙΔ)ΟΚΕΙΝΔΗΛΟΜΕΝΟΙ, id est *καὶ δοκεῖν δηλόμενοι.* Fefellit eum usus verbi Dorici *δήλομαι* pro *βούλομαι*, de quo laudari solet annotatio Valckenaerii ad Adoniaz. p. 258. c. Iudices *ἀνερίθευτοι* dicuntur *et esse et videri velle*, unde satis certo colligitur quid sit *ἀνερίθευτοι*, non aliunde mihi notum vocabulum, nempe *integri.*

Sequitur: *ὅπως οὖν καὶ ὁ δᾶμος ὁ Καλυμνίων φαίνηται χάριν ἀποδιδοὺς τοῖς εὐεργετοῦσιν αὐτὸν καὶ πολλοὶ προαιρῶνται καὶ λέγειν καὶ πράσσειν τὰ δέοντα ὑπὲρ τοῦ δάμου τοῦ Καλυμνίων εἰδότες ὅτι ὑπαρξεῦντι αὐτοῖς χάριτες κατάξιαι ὧν κα εὐεργετή-*

*σωντι, δεδόχθαι τᾷ βουλᾷ καὶ τῷ δάμῳ ἐπαινέσαι τὸν δᾶμον τῶν Ἰασέων ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας, ἂν ἔχων διατελεῖ περὶ τὸ πλῆθος τῶν Καλυμνίων καὶ ϛεφανῶσαι χρυσῷ ϛεφάνῳ ἀπὸ μνᾶν πέντε. ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς ἀποϛαλέντας δικαϛὰς καλοκἀγαθίας ἕνεκεν Κλέανδρον Διοδώρου, Λέοντα Εὐβούλου, Κέφαλον Δράκοντος, Θεόδωρον Νουμηνίου, Λέοντα Δρακοντίδου, καὶ ϛεφανῶσαι αὐτοὺς χρυσῷ ϛεφάνῳ * * * ἀπὸ μνᾶν πέντε. δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ προξενίαν καὶ πολιτείαν καὶ αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις καὶ ἀτέλειαν πάντων. ἐπικλαρῶσαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ φυλὰν * * * * * * * εἶμεν δὲ αὐτοῖς καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ πόθοδον ποτὶ τὰν ἐκκλησίαν μετὰ τὰ ἱερά.*

Quae fuerit in Chandlero Graecitatis peritia ostendit eius correctio *καὶ πολλοὶ θαρρῶνται καὶ λέγειν καὶ πράσσειν.* Male legerat ΚΑΙΠΟΛ * * * * * ΘΑΙΡΩΝΤΑΙ pro * * ΟΑΙΡΩΝΤΑΙ, in quo *προαιρῶνται* latebat, quod bene elicuit Boeckhius, cuius et caetera supplementa recte habent, praeter unum. Nempe suspicatus est aliquid boni inesse in Chandleri supplemento *κληρῶσαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ φυλὰν, ἣν ἂν βούλωνται,* unde effecit *ἐπικλαρῶσαι δὲ αὐτοὺς ἐπὶ φυλὰν, ἅν κα βούλωνται,* et quamquam sensit haec adversis frontibus inter se concurrere, maluit tamen *λεπτολογεῖν* et illam absurditatem verbis minuere conari quam meliora quaerere aut abstinere manum et rem aliis indagandam relinquere. Numquam Graeci antiquiores tam stulte locuti sunt ut verbum *ἐπικληροῦν sortitionis* notionem prorsus exueret. Si suspicioni locus est coniicio *εἰς ἅν κα ἕκαϛος λάχῃ* suppleri posse, quod eodem modo dictum erit atque in Boeckhiana Inscriptione 3137. Tom. II. pag. 697. § 75: *καὶ εἰς φυλὰς αὐτοὺς ἐπικληρώσας καταχωριῶ, εἰς ἣν ἂν ἕκαϛοι λάχωσιν.*

Unum est supplementum in caeteris de quo dubites an forte melius etiam et verius antiqua scriptura possit revocari. In lapide superest: *εἰδότες ὅτι ὑπαρξεῦντι αὐτοῖς* * * * * * ΑΤΑΞΙΑΙ *ὧν κα εὐεργετήσωντι.* Quod supplevit Boeckhius *χάριτες κατάξιαι* » *debetur,* inquit, *Rochetto Ant. Bosp.* pag. 182." Quid mihi supplendum esse videatur sic aperiam ut eadem opera Hippodami Pythagorei locum emaculem apud Stobaeum Floril. XLIII. 93. circa finem. *Florebit civitas,* inquit, *αἴκα τὰς ἀρχὰς ἄρχωντι τὰς μὲν ἀρετᾶς δεομένας τοὶ ἀγαθοί, τὰς δ' ἐμπει-*

ρίας τινὸς τοὶ ἔμπειροι, τὰς δὲ παροχᾶς τινος καὶ δαπάνας τοὶ εὔποροι, καὶ τούτοις πᾶσι κατὰ τρόπον ἄρξασι τὰς κατ' ἀξίας ἀρχὰς διανέμωντι τὰς τιμάς. Meinekius de Halmii coniectura τὰς ἀρχὰς κατ' ἀξίας transposuit caetera intacta relinquens. Corrigendum est resectis sciolorum additamentis καὶ τούτοις πᾶσι κατὰ τρόπον ἄρξασι τὰς καταξίας διανέμωντι τιμάς. Eodem igitur modo in Psephismate suppleverim: εἰδότες ὅτι ὑπαρξεῦντι αὐτοῖς τιμαὶ κατάξιαι ὧν κα εὐεργετήσωντι.

Iuvabit Calymniorum Psephisma componere cum iis, quae narrat Herodotus V. 28. de Pariorum legatis Milesiorum turbas civiles componentibus.

C. G. C.

FABULAE AESOPICAE METRO LIGATAE.

Admonuimus in Variis Lectionibus multas esse fabulas Aesopicas, in iis quas Furia e Laurentiano Codice primus edidit, versibus conscriptas sed inconditis barbarisque, in quibus neque quantitatis neque accentuum ulla habeatur ratio, sed satis esse poëtastris videatur, si duodenis syllabis sui senarii inclusi decurrant. Quoniam video nonnullos id fugere, qui eas fabulas subinde sic corrigant, ut istius metri leges minime curent, subiiciam aliquot exempla, unde de huius observationis veritate liquido constare possit. Fabula CXX his verbis concepta est:

Νεβρὸς δέ ποτε πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπε· σὺ τῷ μεγέθει μείζων κυνὸς τυγχάνεις, καὶ ταχυτάτη καὶ ὀξεῖα πρὸς δρόμον, κέρατα δὲ πρὸς ἄμυναν κατέχεις, καὶ τί, ὦ μῆτερ, οὕτω φοβῇ τοὺς κύνας; Ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη γελῶσα οὕτως· ὅτι μὲν ἐγὼ ταῦτα ἅπαντα ἔχω εὖ οἶδα σαφῶς καὶ γινώσκω, ὦ τέκνον· ἐπὰν δὲ κυνὸς ὑλακῆς ἀκούσω σκοτοῦμαι καὶ πρὸς φυγὴν τρέπομαι.

Haec igitur sunt numeris, si Musis placet, illigata hisce:

Νεβρὸς δέ ποτε πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπε·
Σὺ τῷ μεγέθει μείζων κυνὸς τυγχάνεις,
Καὶ ταχυτάτη καὶ ὀξεῖα πρὸς δρόμον,
(Καὶ) κέρατα δὲ πρὸς ἄμυναν κατέχεις,